

години и относятъ подъ 12-тъ параграфъ на завѣтъ ать. Но той параграфъ примѣнява ся въ това, чи завѣщани тѣ на Николая Василіевича проценти минаватъ безъ сѣко участіе на Г. Савельева камъ братаниць ать ми Николая Никифоровича Априлова, кому то и ся даватъ двадесетъ години. Тія проценти завѣщавамъ азъ на братаниць ать ми Николая за да ся ужени непременно съ Българкѣ, и най паче съ Габровкѣ, коя то да знае добръ Български, за да учать деца та най пѣрво Българскій ать языкъ. Азъ считамъ, чи Николай не подалечъ отъ три години отъ смъртъ тѣ ми може да соверши това супружество, щото ако не направи, или не учи дѣца та си Български душеприказчики тѣ, като не получаютъ отъ него письменно увѣреніе за това, иматъ право да му присѣчатъ вѣки проценти тѣ, и да ги обарнатъ въ польза на Габровско то училище. Ако Николай ни добіе чада длѣженъ е да земе за сына млада Габровца. Лесно ся разбира, чи като приминатъ двадесетъ години, проценти тѣ вѣки оставатъ да умножаватъ капиталъ ать на Габровско то училище.

Дополсаніе по Четвертый ать параграфъ. На сестра ми Керъ Априлова моля да пратятъ въ Габрово на мѣсто сто, петстотинъ рубли сребарны. Български тѣ грамоти и да ся издадохъ, сумма та 450 рубли пакъ нека остане за други потребности, что гласи той параграфъ, на бѣдащи харчове, и на отлитографированіе то на образи тѣ ми, дѣто не стигатъ. Освѣнъ това моля душеприказчики тѣ да отдѣлятъ отъ иманіе то ми що остава (разбирамъ небутана сумма та въ 60000 р. коя то завѣщавамъ на Габровско то училище) 3500 руб. сребарны, кои то да пазятъ на ростъ въ конторж тѣ Банка додѣ ся увѣрятъ, чи въ Габрово направихъ ново каменно зданіе за училище, кое